

Bongos

Sento la clau,
els llums, la porta
tres passes, un gran silenci:
el gest –intuït des de casa–
de la mà que els agafa.

Per dins,
maleeixo l'instant que m'has pres
i els que em prendràs
ara que sé
que has iniciat el ritual.

Els dits afusats
voregen delicadament
la pell vibrant dels timbals
i ara els palmells
emprenen un repiqueig insistent
que s'accelera i creix.

Del mur estant,
veig els teus ulls atlàntics
cloure's i descloure's
amb la mateixa cadència

una i altra vegada.

No hi ha retorn.

Una onada de sang

em colpeja ja

als polsos,

al coll,

a la cintura...

I t'imagino envaint-me la pell

com m'envaeix la teva música,

suaument, rítmicament.

Per dins,

sento el teu sexe tensar-se

com els dits

damunt la pell dels timbals

i, amb la mateixa destresa,

repica, repica...

Sílvia Aymerich-Lemos